

prima instanță: A. Mocanu
instanța de apel: M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita Co”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, prin care a fost respinsă cererea înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita Co” privind scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs apelului și s-a acordat termen pentru achitarea taxei de stat,

c o n s t a t ă:

La 08 iulie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată (f.d. 3-7).

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 23 decembrie 2016, a fost admisă parțial, acțiunea.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Caravita Co” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Beton Service” suma de 406 255 lei datorie, suma de 68 028,12 lei dobândă de întârziere, suma de 73125,90 lei penalitate, 2835,60 lei cu titlu de cheltuieli de judecată ce constau din asigurarea acțiunii și suma de 16 458,83 lei cu titlu de taxă de stat, în total suma de 566 703 lei.

În rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d. 117, 121-123).

La 10 ianuarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Caravita Co” a depus apel nemotivat, împotriva hotărârii primei instanțe. Totodată, apelantul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, în temeiul art. 85 alin. 4 CPC (f.d. 125).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, a fost respinsă cererea SRL „Caravita Co” privind scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs apelului declarat de către ultimul, fiindu-i acordat termen de 10 zile din momentul recepționării copiei prezentei încheieri, pentru prezentarea apelului motivat și achitarea taxei de stat în sumă de 12 316,70 lei (f.d. 129-131).

La 15 februarie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților, copia încheierii emise (f.d. 132).

La 23 martie 2017, SRL „Caravita Co” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, solicitând repunerea în termen a prezentului recurs cu casarea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Recurentul susține în prezentul recurs că copia încheierii contestate a recepționat-o, la 20 martie 2017, anexînd în sensul dat copia plicului (f.d. 137).

Luînd în considerație că la materialele pricinii nu sunt alte date confirmative cînd recurentului i s-a adus la cunoștință încheierea contestată, Completul de judecată consideră că recursul declarat la 23 martie 2017, este depus în termen.

Or, conform art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că instanța de apel prin impunerea achitării plății taxei de stat integrale, îi îngreădește accesul la justiție.

Menționează că de fapt conturile bancare au fost sechestrate pentru asigurarea achitării prejudiciului material față de Banca de Economii, iar societatea nu dispune de mijloace financiare sau careva bunuri pentru a achita obligația calculată, totodată fiind intentată procedura de lichidare a companiei .

Susține că faptul imposibilității de achitare a taxei de stat se confirmă și prin răspunsul oferit de executorul judecătoresc Talmaci Roman în gestiunea căruia se află titlurile executorii privind încasarea din contul societății a prejudiciului material în favoarea BEM și a altor creditori.

Relevă că imposibilitatea de a achita taxa de stat rezidă și din faptul că la 15 septembrie 2016, a fost emisă hotărîrea Judecătorei Comerciale de Circumscripție prin care s-a dispus lichidarea societății.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, constată că încheierea instanței de apel din 14 februarie 2017, este una întemeiată, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt.

Potrivit art. 364 alin. (1) CPC, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Iar conform art. 365 alin. (1) și (4) al Codului enunțat, în cererea de apel se indică: instanța căreia îi este adresat apelul, numele sau denumirea, domiciliul sau sediul apelantului, calitatea lui procedurală, hotărîrea atacată, instanța care a emis-o, completul de judecată, data emiterii, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, probele invocate în susținerea apelului, solicitarea apelantului, numele și domiciliul martorilor, dacă se cere a fi citați în apel, documentele ce se anexează. La cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

În conformitate cu art. 83 CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documentele din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

În conformitate cu art. 84 CPC, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

Conform art. 3 alin. (1) lit. j) a Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 pentru cererile de apel împotriva hotărîrilor instanțelor judecătorești se achită 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plîngerii), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 75% din taxa calculată din suma contestată.

Potrivit art. 85 alin. (4) CPC, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător sau instanța judecătorească de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens.

Raportînd normele citate la caz, s-a constatat că SRL „Caravita Co” la 10 ianuarie 2017 a depus cerere de apel nemotivată, solicitînd scutirea de la plata taxei de stat pentru examinarea apelului, în temeiul art. 85 alin. (4) CPC, neanexînd care-va probe în sensul dat.

Prin urmare, Curtea de Apel corect a concluzionat că apelantul solicitînd scutirea de la plata taxei de stat a făcut referire doar la norma legală, însă nu a invocat argumente și nici nu a anexat careva documente ce ar confirma temeiurile de scutire de la plata acesteia.

Or, potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de recurs reține că la depunerea prezentului recurs, SRL „Caravita Co” a anexat: ordonanța Procuraturii Anticorupție din 20 iulie 2015 prin care s-a aplicat sechestru asupra bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate a bănuțului SRL „Caravita Co” în valoare de 39 764 365,30 lei (f. d. 145-146); hotărârea Judecătorei Comerciale de Circumscripție din 15 septembrie 2015, prin care a fost dispusă dizolvarea SRL „Caravita Co” în vederea lichidării acesteia (f.d. 147); răspunsul executorului judecătoresc Talmaci Roman din 15 februarie 2017, din care rezultă că în scopul executării documentelor executorii au fost emise încheierile 003-825/16 din 27 mai 2016; 003-834/2016 din 10 iunie 2016; 003-876/2016 din 06 septembrie 2016; 003-877/2016 din 08 septembrie 2016 prin care a fost aplicat sechestru asupra mijloacelor bănești deținute de către SRL „Caravita Co” în băncile comerciale (f.d. 157) și o copie a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, prin care s-a dispus scutirea de la plata taxei de stat SRL „Caravita Co”, într-un alt litigiu (f.d. 140-141).

Completul de judecată reține că SRL „Caravita Co” nu poate fi scutit de la plata taxei de stat deoarece persoana juridică, solicitând scutirea de plata taxei de stat, urmează să probeze lipsa mijloacelor financiare, prezentând probe pertinente în acest sens. În calitate de probă pot servi: informația de la Inspectoratul fiscal privind existența și situația conturilor bancare, dările de seamă fiscale pentru ultimii ani, informația de la Oficiul Cadastral privind imobilele deținute, informația de la SA “Registru” privind mijloacele de transport, pe care le are în proprietate etc.

Or, documentele anexate de către recurentul la cererea de recurs nu demonstrează situația de fapt a SRL „Caravita Co”.

Mai mult de cât atât, suma de 12 316,70 lei impusă spre a fi achitată de către SRL „Caravita Co” reprezintă o sumă reală care poate fi suportată de către aceasta, fără a afecta accesul liber la justiție.

Completul de judecată reține că SRL „Caravita Co” urmează să se folosească cu bună credință de drepturile sale procedurale, or, solicitând scutirea de la plata taxei de stat către instanța de apel urma să probeze prin probe, dar nu în mod declarativ să înainteze un astfel de demers.

Așadar, încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 este emisă în strictă conformitate cu art. 368 Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate în cererea de recurs sunt declarative și nu pot fi reținute, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat și necesită să fie respins cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de către Societate cu Răspundere Limitată „Caravita Co”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service” împotriva Societății cu Răspundere Limitată

„Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală